

Καλαβρύτων Αμβρόσιος στον Οικ. Πατριάρχη: «Οδηγούμαστε σε Σχίσμα, σταματήστε τις διώξεις»!

02-05-2017

Με επιστολή σε έντονο ύφος ο Μητροπολίτης Καλαβρύτων Αμβρόσιος θέτει ευθύνες στον Οικουμενικό Πατριάρχη σχετικά με την Πανορθόδοξη Σύνοδο της Κρήτης και τις σχέσεις με τα άλλα δόγματα και μεταξύ άλλων ζητά να υπάρξει νέα Σύνοδος ώστε να τεθούν σε νέα βάση τα «καυτά» θέματα.

Ο Μητροπολίτης Αμβρόσιος μιλά για Σχίσμα εντός της Ορθόδοξης Εκκλησίας το οποίο επίκειται αν δεν υπάρξει αλλαγή πορείας και εκφράζει βαθύτατους προβληματισμούς. Συγκεκριμένα αναφέρει:

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΝ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ
ΚΥΡΙΟΝ κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ
ΕΙΣ ΦΑΝΑΡΙΟΝ
Αίγιον, 25 Απριλίου 2017

ΘΕΜΑ: ΤΟ ΑΓΙΟ ΦΩΣ ΚΑΙ ΟΙ «ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ»!

Παναγιώτατε,

Ο υποσημειούμενος, ένας πανάθλιος Επίσκοπος της Ορθοδόξου Εκκλησίας, συγχρόνως δε ανάξιος και τρισάθλιος εν Χριστώ Αδελφός Σας, τολμά να υψώσει τη φωνή του και να απευθυνθεί στην Παναγιότητά Σας, προκειμένου να θέσει υπ' όψιν Της αποδεικτικά στοιχεία, κατά τα οποία η περί «Εκκλησιών» απόφαση της εν Κρήτη Μεγάλης (;) Συνόδου έχει αποδοκιμασθή ήδη πανηγυρικώς από τον Δομήτορα της Εκκλησίας μας, τον Αναστημένο Σωτήρα μας Ιησούν Χριστόν!

Πόθεν αντλώ το θάρρος; Γιατί τόσο θράσος; ίσως θα διερωτηθείτε. Βαθυσεβάστως, λοιπόν, αλλά και μετά παρρησίας, Σας απαντώ. Το θάρρος μου αντλώ:

Από την αγάπη μου προς τη Μητέρα Εκκλησία, δηλ. από την αγάπη μου προς την Αγία Ορθοδοξία μας!

Υπηρετώ την Εκκλησία από την παιδική μου ηλικία ως «παπαδάκι» του ιερού Βήματος. Έμεινα αγωνιστής του καλού κάτω από τη σκέπη Της από την πρώιμη νεότητά μου, επέλεξα ως φοιτητής τη Θεολογική Σχολή, παρά το γεγονός ότι ήμουν μαθητής του άριστα στα Μαθηματικά. Προσέφερα τον εαυτό μου ολοκαύτωμα στον βωμό της Αγάπης του Νυμφίου Χριστού, αφού κατά το έτος 1961 δέχθηκα την κουρά μου ως Μοναχός (στην ηλικία των 23 ετών). Αγωνίσθηκα και αγωνίζομαι σθεναρώς για το κλέος της Μητρός Εκκλησίας, μη πτούμενος από την ισχύ των Προσώπων ή των Προσωπικοτήτων, καθημερινώς δε αναλίσκομαι για τη δόξα του Χριστού μας.

Εβίωσα τη Μοναχική ζωή ως μαρτύριο και ακόμη σήμερα, στην ηλικία των 79 ετών, ζω την απόλυτη μοναξιά! Και τώρα στο Επισκοπείο μας, εδώ στο Αίγιο (στην οδό Μελετοπούλων, αριθμ. 44), ζω μόνος, μονότατος, χωρίς κάποια ανθρώπινη βοήθεια και παρηγοριά, «ίνα μη εγκοπὴν τινὰ δώμεν τῷ Ευαγγελίῳ του Χριστοῦ» (Α' Κορ. θ', 12).

Ταύτα γράφων, Παναγιώτατε, «γέγονα άφρων καυχώμενος! Υμείς με ηναγκάσατε!» (Β΄ Κορ. ιβ΄, 11). Έδωσα τον εαυτό μου ολοκαύτωμα στον βωμό της θείας αγάπης. «Όλα για τη δόξα του Χριστού» ήταν το σύνθημά μου ήδη από αυτή την πρώιμη νεότητά μου.

Αντλώ, λοιπόν, το θάρρος μου από την αγάπη μου προς την Μητέρα Εκκλησία! Επί πλέον δε και από τα κατωτέρω αναφερόμενα στοιχεία:

Από τη γνωριμία μας -και την εν συνεχεία αναπτυχθείσα φιλία μας- σε ανύποπτο χρόνο. Θα Σας υπενθυμίσω:

Ήταν γύρω στα έτη 1961-1962, όταν για πρώτη φορά συναντηθήκαμε στη Ρώμη της Ιταλίας, όπου Σεις, ως Διάκονος τότε, πραγματοποιούσατε μεταπτυχιακές σπουδές στο Ινστιτούτο Ανατολικών Σπουδών με αντικείμενο το Κανονικό Δίκαιο, ενώ εμείς ήμασταν ταξιδιώτες (ήτοι ο σεβαστός Γέροντάς μας Αρχιμ. Καλλίνικος Καρούσος -ο μετά ταύτα Μητροπολίτης Πειραιώς-, ο Διάκονος Χριστόδουλος Παρασκευαΐδης -ο μετά ταύτα Αρχιεπίσκοπος Αθηνών- και ο Διάκονος Αμβρόσιος Λενής -δηλ. η ελαχιστότης μου). Εμείς, λοιπόν, ταξιδιώτες στη Ρώμη, Υμείς δε, φιλοτίμως προσφερθείς, γίνατε ο ξεναγός μας στην ιστορική εκείνη πόλη. Έκτοτε άρχισε μεταξύ μας μια αγνή φιλία! Μια φιλία, η οποία όμως χρόνο με τον χρόνο χαλάρωνε, καθώς Υμείς ανεβαίνατε τα σκαλιά της εκκλησιαστικής Ιεραρχίας και αναπνέατε τον «αέρα» του Φαναρίου! Δεν ημπορώ να λησμονήσω ότι, όταν τα καλοκαίρια συναντιόμασταν στη Γενεύη, στο Πατριαρχικό Κέντρο του Chambèsy, Υμείς, χωρίς καμιά απολύτως αιτία, με χαιρετούσατε «μακρόθεν» με μια αυξανόμενη υπεροπτική διάθεση!

Εν πάση περιπτώσει, αντλώ το θάρρος και από αυτή την παλιά -ξεθωριασμένη πια- φιλία μας. Αντλώ επίσης το θάρρος από τις επιταγές του Κανονικού Δικαίου, επί τη βάση του οποίου διοικείται η Αγία Έκκλησία μας.

Φοιτητής ων στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, διδάχθηκα τις εξής θεμελιώδεις θεολογικές-κανονικές αρχές:

«έκαστος Αρχιερέυς είναι εις τύπον και τόπον Χριστού»,

«όλοι οι Αρχιερείς είναι ίσοι μεταξύ των».

Συνεπώς:

«ο Μητροπολίτης Κυθήρων και ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών είναι ισότιμοι μεταξύ των».

«Το διοικητικό σύστημα της Ορθοδόξου Εκκλησίας είναι Δημοκρατικό – Συνοδικό», κατά το πρότυπο της Αποστολικής Συνόδου των Ιεροσολύμων. Συνεπώς,

«έκαστος των Αρχιερέων διαθέτει μία ψήφο και άρα ο Πατριάρχης και ο νεώτερος των Επισκόπων-Σύνεδρος είναι ισότιμοι, με μόνη τη διαφορά ότι σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του Προέδρου» (τούτο όμως ισχύει και σε όλα τα κοσμικά Όργανα και Σωματεία!).

Άρα οι Αρχιερείς, κατά το Κανονικό Δίκαιο της Ορθοδόξου Ανατολικής Εκκλησίας, είναι όχι απλώς ισότιμοι, αλλά ίσοι μεταξύ τους, συγχρόνως δε κ α ι σ υ ν υ π ε ύ θ υ ν ο ι έναντι του πληρώματος της Εκκλησίας!

Αυτά, λοιπόν, και από τη μαθητεία μας στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Επιπροσθέτως, αντλώ το θάρρος μου από δύο σημαντικά προσωπικά «κατορθώματα» Υμών, Παναγιώτατε:

§ Δεν ανακαλέσατε στην τάξη περιώνυμο κληρικό, Μέγα Πρωτοπρεσβύτερο του Πατριαρχείου Σας, ο οποίος ήδη από του έτους 2006 έχει ομιλήσει περιφρονητικά για το Άγιο Φως, το οποίο μας παραχωρείται από τον Αναστάντα Χριστό κατά τρόπο θαυματουργικό και όντως χειροποίητο, το Άγιο Φως που αναβλύζει από τον Πανάγιο Τάφο! Είπε ο κληρικός Σας τα εξής απαράδεκτα: «Υπάρχει αιώνες τώρα διάχυτη η πεποίθηση στον ευσεβή μεν, αλλά θεολογικά και λειτουργικά απαίδευτο ορθόδοξο πιστό, που ψάχνει για «θαύματα» προκειμένου να πληρώσει το πνευματικό του κενό, ότι κατά την τελετή αφής το Άγιον Φώς κατέρχεται

θαυματουργικά «ουρανόθεν»... Όμως... πρόκειται για έναν θρύλο, ο οποίος καλλιεργήθηκε στους Άγιους Τόπους... Πράγμα το οποίο σημαίνει ότι ο Πατριάρχης ανάβει τη λαμπάδα του από την ακοίμητη κανδήλα, που βρίσκεται πάνω στον Πανάγιο Τάφο... Επέστη ο καιρός να τερματισθεί ο διασυρμός των Θείων...»!!!!!! (βλ. «pentapostagma» και Εφημερίδα «Μακελειό» της 18ης Απριλίου 2017).

Αυτά είπε ο περιώνυμος κληρικός Σας, Παναγιώτατε! Δεν έχει σημασία, ότι επικαλείται ή επαναλαμβάνει λόγια Πανεπιστημιακού Διδασκάλου! Σημασία έχει ότι αποδέχεται, επικροτεί και διαδίδει την ασεβέστατη αυτή άποψη, η οποία προσβάλλει, πληγώνει και υποτιμά τους ευσεβείς πιστούς, αλλά και παραπληροφορεί το Σώμα της Εκκλησίας! Διότι ασφαλώς γνωρίζει ο εν λόγω κληρικός, όπως θέλω να πιστεύω και Σεις προσωπικά, ότι σχετικά με το ζήτημα του Αγίου Φωτός έχουν κατά καιρούς γραφεί αξιολογότερες ιστορικο-θεολογικές αλλά και ειδικές εργαστηριακές επιστημονικές μελέτες, οι οποίες αποδεικνύουν τον θαυματουργικό τρόπο της εμφανίσεώς του κατά την ημέρα του Μεγάλου Σαββάτου.

Επίσης, Παναγιώτατε, επιτρέψατέ μου να Σας εκφράσω τη βαθύτατη λύπη και την έκπληξη που μου προκάλεσε το γεγονός ότι, επικειμένης της ετησίας τακτικής Συνελεύσεως της Ιεράς Συνόδου της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, κατά τον Οκτώβριο του παρελθόντος έτους, διά σεπτού Γράμματος Υμών προς τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών κ.κ. Ιερώνυμο, διαπομπεύσατε το ταπεινό όνομά μου, επιστώντας την προσοχή του Αρχιεπισκόπου μας, «ίνα προφυλάξη το ιερόν Σώμα της Ιεραρχίας από τις ακραίες φωνές των Ιεραρχών Καλαβρύτων και Πειραιώς...». Σας ερωτώ μετά παρρησίας: Γιατί αυτή η διαπόμπευση, Παναγιώτατε, ενός γηραιού πλέον Μητροπολίτου, συγχρόνως δε και εν Χριστώ Αδελφού Σας; Γιατί τόση υπεροψία; Γιατί τόση σκληροκαρδία; Δεν θα ήτο περισσότερο πνευματικός τρόπος, εάν γράφατε ένα πατρικό Γράμμα προς την ελαχιστότητά μου, συνιστώντες σύνεση και προσοχή; Αφήνω βέβαια κατά μέρος το γεγονός, ότι η ενέργειά Σας αυτή θα μπορούσε να θεωρηθεί και ως υπέρβαση των ορίων της κανονικής δικαιοδοσίας Σας ή και ως απόπειρα ασκήσεως ενός είδους πρωτείου εξουσίας προς μια Αδελφή Εκκλησία, έστω και αν η σχετική φράση έχει διατυπωθεί με το «μετριοπαθές» ύφος της φιλικής υποδείξεως...

Άρα Υμείς, Παναγιώτατε, καταλύσατε την ευγένεια και τον αλληλοσεβασμό ως τρόπον επικοινωνίας, η δε ελαχιστότης μου έλαβε την αφορμή να επικαλείται πλέον το ισότιμο των Αρχιερέων! Ως Πατριάρχης έχετε Προβάδισμα Τιμής και ουχί Αξίας ή Εξουσίας!

Τέλος, αντλώ το θάρρος από την πολυχρόνιο θητεία μου στη Μητέρα Εκκλησία.

Κατά την ευδοκία του Αρχιποίμενος Χριστού, αμφότεροι εδέχθημεν το χάρισμα της Ιερωσύνης κατά τον αυτό χρόνο! Ήταν το έτος 1961, όταν αμφότεροι χειροτονηθήκαμε Διάκονοι της Ορθόδοξου Εκκλησίας!

Ακολούθως, Υμείς κατά το έτος 1973 χειροτονηθήκατε Μητροπολίτης Φιλαδελφείας, ακολούθησε δε και η ελαχιστότης μου! Κατά το έτος 1976 χειροτονήθηκα Μητροπολίτης Ταλαντίου. Συνεπώς και η πορεία μας στη Μητέρα Εκκλησία υπήρξε παράλληλη! Αντλώ, λοιπόν, και εκ του προσθέτου τούτου λόγου, το δικαίωμα να εκφράζω ελεύθερα τη γνώμη μου, όταν αυτό επιβάλλει το συμφέρον της Εκκλησίας. Παρακαλώ, να μου συγχωρήσετε την παρρησία.

Έπειτα από τα παραπάνω προ-εισαγωγικά και επεξηγηματικά, ας έλθουμε στο κυρίως θέμα μας.

Θα ήθελα να Σας τονίσω, ότι εκεί κάτω **στα άγια χώματα της Ιερουσαλήμ η Θεία Πρόνοια, για μία ακόμη φορά εφέτος, αποδοκίμασε πανηγυρικά την περί «Εκκλησιών» απόφαση της Συνόδου της Κρήτης.** Το Άγιο Πνεύμα, επαναλαμβάνω, για μία ακόμη φορά, έδειξε και απέδειξε ότι «η Εκκλησία» είναι Μία και αυτή είναι η Ορθόδοξος Εκκλησία! Εκεί κάτω στα Ιεροσόλυμα κάθε χρόνο το Άγιο Πνεύμα βροντοφωνεί και αποδοκιμάζει τόσο τους

Παπικούς, όσο και τους Προτεστάντες! Δεν τους δέχεται! Δεν τους αναγνωρίζει! Γι' αυτό και δεν τους παρέχει τη θεία ευλογία της αφής του Αγίου Φωτός!

Έπειτα από αυτά τα προκαταρκτικά, ας έλθουμε στο θέμα μας.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ:

Προκειμένου να κατανοήσετε τις ανησυχίες μου, παρακαλώ επιτρέψατέ μου να αναφερθώ στο σεπτό πρόσωπό Σας και δη και σε όσα εισαγωγικά αναγράφονται στο Βιογραφικό Σας σημείωμα, όπως αυτό καταχωρίζεται στο Ημερολόγιο του Πατριαρχείου μας, όχι δε του Πατριαρχείου Σας: Ιδού το απόσπασμα:

«...Μετά την εκλογήν Του ως Οικουμενικού Πατριάρχου προσεπάθησε να ενισχύση την πανορθόδοξον ενότητα και συνεργασίαν διά της συγκλήσεως κατά καιρούς Συνάξεων των Ορθοδόξων Προκαθημένων και διά πολλών επισκέψεων Του προς αυτούς και προσκλήσεώς των εις το Φανάριον. Επίσης προωθεί τον οικουμενικόν διάλογον με τας άλλας Χριστιανικάς Εκκλησίας και Ομολογίας, επισκεπτόμενος τας έδρας αυτών και συμμετέχων εις διαχριστιανικά συνέδρια και επετειακάς εκδηλώσεις...» (βλ. έτος 2014, σελ. 655).

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις:

1. Ο συγγραφας το κείμενο αυτό, οσάκις αναφέρεται στο πρόσωπό Σας, χρησιμοποιεί τα κεφαλαία γράμματα. Οσάκις όμως αναφέρεται στους Προκαθημένους των άλλων Ορθοδόξων Εκκλησιών χρησιμοποιεί τα πεζά γράμματα! (Σημειώνονται με ερυθρά γράμματα). Γιατί αυτή η διαφορά; Γιατί αυτή η υπεροψία; Δεν θα έπρεπε και οι λέξεις «Αυτούς» και «Των», αφού αναφέρονται στους προκαθημένους των αδελφών ορθοδόξων Εκκλησιών -Πατριάρχες και Αρχιεπισκόπους-, να γράφονται με κεφαλαία τα αρχικά;

2. Το κυριώτερο: Στο παραπάνω κείμενο, ως συστατικό της προσωπικότητός Σας και της θητείας Σας ως Οικουμενικού Πατριάρχου αναφέρεται η προσπάθεια για την ενίσχυση της πανορθοδόξου ενότητος, την οποίαν όμως, δυστυχώς, ΔΕΝ ΚΑΤΩΡΘΩΣΑΤΕ! Δεν κατωρθώσατε, καθ' όσον στην περιώνυμη πλέον «Αγία και Μεγάλη Σύνοδος» του Κολυμπαρίου της Κρήτης κατεδείχθη περιτράνως ακριβώς το αντίθετο, δηλ. η πολυδιάσπαση της Ορθοδόξου Εκκλησίας και η αναστάτωση του Χριστεπωνύμου Πληρώματος! **Ένα νέο σχίσμα ευρίσκεται πλέον σε εξέλιξη** και -δυστυχώς- αυτό θα είναι το χαρακτηριστικό της Πατριαρχικής Σας θητείας!

3. Και τώρα η κορωνίς: Στο παραπάνω κείμενο ως συστατικό της προσωπικότητός Σας ως Οικουμενικού Πατριάρχου αναφέρεται η προώθηση του οικουμενικού διαλόγου «με τας άλλας Χριστιανικάς Εκκλησίας και Ομολογίας». Άρα ενώπιόν μας έχουμε «όπερ έδει δείξει»! Πολύ προ της κατακριθείσης Συνόδου της Κρήτης, Υμείς, Παναγιώτατε, είχατε αναγνωρίσει τις άλλες Χριστιανικές Ομολογίες, δηλ. τους Ρωμαιοκαθολικούς και τους Προτεστάντες ως «ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ»!

Διερωτώμεθα, όμως, υπάρχουν άραγε πολλές ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ; Τότε γιατί στο Σύμβολο της Πίστεως ομολογούμε «Μίαν Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν»; Δεν είναι αυτό εκκλησιολογική αντίφαση, αν όχι και σοβαρή δογματική παρεκτροπή; Ποιά είναι, τότε, η θεολογική έννοια και το περιεχόμενο των διαλόγων τους οποίους προωθείτε «με τας άλλας Χριστιανικάς Εκκλησίας και Ομολογίας»; Οι υπάρχουσες και μη εισέτι εξαληφθείσες δογματικές παρεκκλίσεις των τελευταίων -παρά τους επί δεκαετίες διεξαγόμενους διαλόγους- δικαιολογούν άραγε εκκλησιολογικά τον χαρακτηρισμό τους, και μάλιστα υπό μορφήν επισήμου Αποφάσεως μιάς «Πανορθόδοξου» Συνόδου, ως Εκκλησίες με την ορθόδοξη θεολογική έννοια του όρου;;

ΑΣ ΕΛΘΟΥΜΕ ΤΩΡΑ ΣΤΗΝ ΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Παναγιώτατε,

Οι ημέρες του αγίου Πάσχα, τις οποίες εορτάζουμε, κατέδειξαν τη λανθασμένη απόφαση της μη «Αγίας» και μη «Μεγάλης» Συνόδου του Κολυμπαρίου της Κρήτης. Εκεί, κατά τον μήνα Ιούνιο του έτους 2016, η Ορθοδοξία υπέστη βαρύτατο πλήγμα. Υπό την Υμετέραν προεδρεία και επιστασίαν, ως γνωστόν, η Σύνοδος αναγνώρισε ως ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ τους Ρωμαιοκαθολικούς και τους Προτεστάντες! Έτσι σήμερα πλέον, όσοι Σας ακολουθούν, ομολογούν και αναγνωρίζουν ότι έχουμε τρεις Εκκλησίες, την Ορθόδοξη, τη Ρωμαιοκαθολική και την Προτεσταντική!

Και όμως στο Σύμβολο της Πίστεως, ας το επαναλάβω, ομολογούμεν πίστιν εις την «Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν»!

Βαθυσεβάστως, όθεν, τολμώ να Σας ερωτήσω: Αναγνωρίζετε, λοιπόν, ως Αγίαν και Αποστολικήν Εκκλησίαν την Παπικήν και την Προτεσταντικήν; Όστε κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, η οποία θεωρείται ως γενέθλιος ημέρα της Εκκλησίας του Χριστού, ο Χριστός μας συνέστησε τρεις Εκκλησίες; ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΒΛΑΣΦΗΜΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΜΙΑ ΤΟΙΑΥΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ; Λησμονείτε, ότι το Σχίσμα του 1054 επήλθε αρχικά και ολοκληρώθηκε στη συνέχεια από τις αιρετικές διδασκαλίες των Παπικών; Υπάρχει κάτι μεταγενέστερο, που άλλαξε τις παπικές θεωρίες; Μήπως αποκήρυξαν το περίφημο Filioque; Μήπως παραιτήθηκε ο πάπας από τη διεκδίκηση του πρωτείου εξουσίας του εφ' όλης της Εκκλησίας; Υπάρχει κάποια μεταμέλεια εκ μέρους των; Ασφαλώς όχι! Ακόμη περισσότερο, το παγκοσμίως μοναδικό, όσο και εκκλησιολογικά αδιανόητο μόρφωμα της τριπλής αλληλοπεριχωρήσεως και ενσωματώσεως στο πρόσωπο του πάπα, της ρωμαιοκαθολικής «Εκκλησίας», της αποκαλούμενης «Αγίας Έδρας» και του κράτους του Βατικανού, πώς μπορεί να το δικαιολογήσει η Απόφαση της Συνόδου της Κρήτης; Μέσα σ' αυτό το περίεργο θεοκρατικό συνοθύλευμα, πού ευρίσκει θεολογικό έρεισμα η ιδιότητα της Εκκλησίας, όπως αυτή κατανοείται και βιώνεται στην Αγία Ορθόδοξη Εκκλησία μας;

Άλλο πράγμα είναι, Παναγιώτατε, η επικοινωνία, ακόμη και η συνεργασία, μετά των Ρωμαιοκαθολικών και των άλλων χριστιανικών Ομολογιών σε θέματα κοινωνικού χαρακτήρος και άλλο οι εκπτώσεις σε θέματα της αμωμήτου ημών Πίστεως!

Όστε, λοιπόν, τώρα μόλις γίνεται κατανοητό το Υμέτερο σχέδιο, όπως εκτίθεται στο βιογραφικό Σας Σημείωμα.

«...Μετά την εκλογήν Του ως Οικουμενικού Πατριάρχου... προωθεί τον οικουμενικόν διάλογον με τας άλλας Χριστια-νικάς Εκκλησίας και Ομολογίας»!

Επιτρέψατε, λοιπόν Παναγιώτατε, σε εμέ τον ευτελή, τον μικρό, τον άσημο, τον αμαρτωλό και τρισάθλιο, πλην όμως και ελάχιστο, αλλά συγχρόνως και ισότιμο εν Χριστώ Αδελφό Σας, ου μην αλλά και εις άλλους εισέτι πιστούς δούλους του Αναστάντος Χριστού, να Σας πληροφορήσουμε, ότι όσον εξαρτάται από ημάς δεν θα ανεχθούμε μια τέτοια εκκλησιολογική εκτροπή. Διότι το «ουκ αρνησόμεθά Σε, φίλη Ορθοδοξία» ηχεί ζωηρώς στα αυτιά μας!

«Ουκ αρνησόμεθά σε φίλη Ορθοδοξία, ου ψευσόμεθά σε πατροπαράδοτον σέβας... Εν σοι εγεννήθημεν, εν σοι ζώμεν, εν σοι και κοιμηθησόμεθα. Ει δε και καλέσει καιρός και μυριάκις υπέρ σου τεθνηξόμεθα» (Μοναχός Ιωσήφ Βρυέννιος 1350-1431. Βλ. «Μελέτη της περί των Κυπρίων...», Τα ευρε-θέντα Ασκητικά, Τόμ. Β', σελ. 28, Έκδοση Βασ. Ρηγοπούλου).

Ενδεχομένως θα με ερωτήσετε: πόθεν αντλώ τη δύναμή μου; Με παρρησία, λοιπόν, επαναλαμβάνων τα ίδια διά πολλοστήν φοράν, Σας απαντώ: Από όσα για μία ακόμη φορά συνετελέσθησαν στον Πανάγιο Τάφο το Μέγα Σάββατο, στις 15 Απριλίου 2017. Ήτοι από το θαύμα της αφής και παροχής του Αγίου Φωτός μόνο στον Ορθόδοξο Πατριάρχη των Ιεροσολύμων! Αυτό το θαύμα, το οποίο ζήσαμε για μία ακόμη φορά, δίδει την αποστομωτική απάντηση στην πρωτοφανή για την Ορθοδοξία Απόφαση του Κολυμπαρίου της Κρήτης, την οποία Υμείς με φανατισμό υποστηρίζετε! Και με τον οφειλόμενο σεβασμό Σας ερωτώ: Εάν οι

Παπικοί είναι Εκκλησία, τότε γιατί το «Άγιο Φως της Αναστάσεως» δεν προς-φέρεται και σ' αυτούς;

Επειδή μάλιστα και κάποιοι άθεοι και ανιστόρητοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ έθιξαν πολύ πρόσφατα το ζήτημα, για την ενημέρωση των πιστών που θα αναγνώσουν τις γραμμές αυτές, ζητώ την επιείκειά Σας για να τους παρουσιάσω μερικές καταπληκτικές και ατράνταχτες μαρτυρίες και αποδείξεις.

«Διηγείται ένας αυτόπτης Λατίνος μάρτυρας, ο Πουλχέριος, αυτός που μετά από αυτά έγινε Πατριάρχης, ότι κατά το έτος εκείνο (δηλ. το 1101 μ.Χ.) καθόλου δεν εμφανίζονταν το άγιο Φως παρ' όλες τις λιτανείες που τελέσθηκαν, κατά τις οποίες ψαλλόταν το «Κύριε ελέησον» από όλους που συμμετείχαν στις λιτανείες (σημ. από όλους μαζί Ορθοδόξους και Παπικούς-Λατίνους). Καταληφθή-καμε από μεγάλη λύπη και θλίψη. Πόσες ανακραυγές προς τον Κύριο! Πόσοι στεναγμοί, πόσοι οδυρμοί! Γιατί με οδυρμούς όλοι ψάλλαμε «Κύριε ελέησον», για να ζητήσουμε με τις ψαλμωδίες το έλεος του Κυρίου, όμως, αν και Τον ικετεύαμε, καθόλου δεν λαμβάναμε το ζητούμενο. Και ήδη ήρθε η εσπέρα και η ημέρα έληξε και επειδή σκεφτήκαμε ότι εξ' αιτίας των αμαρτιών μας συνέβη ό,τι δεν συνέβη τα άλλα χρόνια, ο καθένας μας αποφάσισε ενδόμυχα να διορθωθεί σε όσα αμάρτησε προς τον Θεό. Το άγιο Φως δεν φάνηκε ούτε κατά το πρωί του Πάσχα! Ο Βασιλιάς Βαλδουίνος, απελπισμένος, προσευχόταν μπροστά στον άγιο Τάφο, ο δε λατινικός κλήρος βρέθηκε σε πολύ δυσάρεστη θέση, αγνοώντας αν έπρεπε να τελέσει ή όχι την εορτή του Πάσχα, χωρίς το άγιο Φως. Καθώς, λοιπόν, οι Λατίνοι βρίσκονταν σε τέτοια αγωνιώδη κατάσταση, αποφάσισαν να βγουν από τον Ναό της Αναστάσεως. Οι Έλληνες όμως, που απέμειναν μέσα, έκαναν θερμότερες προσευχές..., λιτάνευσαν, ικέτευσαν τον Θεό και το άγιο Φως εμφανίστηκε, πλημμυρίζοντας όλον τον Ναό. Με αλαλαγμούς έτρεξαν οι Λατίνοι να πάρουν το Φως από τους Έλληνες.

Και επαναλαμβάνουμε, ότι το επεισόδιο αυτό το διηγείται αυτόπτης Λατίνος, και όπως κι αν θελήσει κανείς να το εξηγήσει, είναι αναντίρρητο ότι οι Έλληνες που ταπεινώθηκαν και περιφρονήθηκαν από τους σταυροφόρους εξυψώθηκαν με αυτό. Και από τότε η τελετή του αγίου Φωτός παρέμεινε ως καθαρή ελληνική τελετή, ακόμα και κατά την περίοδο των σταυροφόρων».

(ΣΗΜ. Η μαρτυρία είναι από το βιβλίο του Αρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, Ιστορία της Εκκλησίας Ιεροσολύμων, σελ. 426-427. Απόδοση στην Νεοελληνική για την Ι. Μ. Παντοκράτορος Μελισσοχωρίου – Τέζας Γεώργιος, Φιλολόγος. Βλ. και J. Mischaud, Histoire des Croisades, Paris 1856, том. 1, σελ. 291).

ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΑΠΟΣΤΟΜΩΤΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΕΞ ΟΥΡΑΝΟΥ:

«Ξαφνικά η κολώνα σχίστηκε και βγήκε το Άγιο Φως!» Συγκλονίζει η μαρτυρία του Αγαρηνού Εμίρη.

Μόνο ο Ελληνορθόδοξος Πατριάρχης έχει το προνόμιο και την εξουσία να βγάζει το Άγιο Φως. Κατά καιρούς έχουν γίνει απόπειρες και από άλλα δόγματα να βγάλουν το Άγιο Φως αλλά αυτό στάθηκε αδύνατον.

Για παράδειγμα το 1580 μ.Χ., σύμφωνα πάντα με αξιόπιστες ιστορικές κατα-γραφές, οι Αρμένιοι δωροδόκησαν τον σουλτάνο Μουράτ τον Γ' για να τους δώσει την άδεια να εισέλθουν στον Πανιέρο Ναό της Αναστάσεως και να βγάλουν αυτοί από τον Πανάγιο Τάφο το Άγιο Φως. Πράγματι, ο σουλτάνος τους έδωσε την άδεια και οι Αρμένιοι μπήκαν μέσα στον Ναό και τον κλείδωσαν. Γεμάτος απελπισία ο Ορθόδοξος Πατριάρχης, όταν είδε τους Αρμένιους να βρίσκονται μέσα στον Πανάγιο Τάφο, γονάτισε έξω στην είσοδο του Ναού κοντά σε μία από τις κολόνες. Ξαφνικά η κολώνα σχίστηκε και βγήκε το Άγιο Φως ανάβοντας τις λαμπάδες του Πατριάρχη. Η κολώνα αυτή, ραγισμένη μέχρι σήμερα, δείχνει την αλήθεια τής Ορθοδοξίας!

Ο Αγαρηνός Εμίρης παρακολουθούσε από τον μιναρέ του τζαμιού, που βρίσκονταν απέναντι από τον Ναό. Μόλις είδε τα γεγονότα, φώναξε: «Μεγάλη η πίστη των Χριστιανών! Ένας είναι ο αληθινός Θεός, ο Θεός των Χριστιανών. Πιστεύω στον Αναστάντα εκ νεκρών Χριστό. Τον προσκυνώ ως Θεό μου».

Μετά από αυτή την ομολογία του πήδησε από τον μιναρέ, ή κατά μία άλλη πιο πιθανή εκδοχή, μαινόμενο πλήθος μουσουλμάνων ανέβηκαν και τον γκρέμισαν από τον μιναρέ. Κατά την πτώση του όμως δεν έπαθε τίποτα. Τότε οι μουσουλμάνοι τον έπιασαν και τον αποκεφάλισαν. Το άγιο λείψανό του φυλάσσεται μέχρι και σήμερα στην Ιερά Μονή της Μεγάλης Παναγίας των Ιεροσολύμων, όπως αναφέρει το orthodox-world.

Το Άγιο Φως συμβολίζει αλλά και υπενθυμίζει με θαυματουργικό τρόπο την Ανάσταση του Χριστού. Είναι ένα θεόσταλτο θαύμα δια μέσου των αιώνων από το Φως του κόσμου, που είναι ο Χριστός, για τον κόσμο.

(Πηγή: <http://www.kontranews.gr>)

Παναγιώτατε,

Σας σέβομαι και Σας αγαπώ! Σας αγαπώ και Σας σέβομαι! Γι' αυτό και Σας παρακαλώ με ταπείνωση: **ΜΗΝ επιμένετε στην αιρετική και βλάσφημη διδασκαλία, ότι τόσο οι Παπικοί, όσο και οι Προτεστάντες αποτελούν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»!** Απλώς είναι κλαδιά, τα οποία κάποτε αποκόπηκαν από το δένδρο, που λέγεται «Εκκλησία»! Όστε, Εκκλησία σήμερα είναι ΜΟΝΟΝ Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ!

Ο Ουρανός διά του υπερφυσικού θαύματος της αφής, δηλ. της αχειροποιήτου αναβλύσεως του Αγίου Φωτός κατά την εορτή του Πάσχα μόνο στον Ορθόδοξο Πατριάρχη των Ιεροσολύμων επί τόσους και τόσους αιώνες, έχει δώσει την απάντηση! Οι Παπικοί και οι Προτεστάντες είναι βεβαίως χριστιανικές Κοινότητες ή Ομολογίες, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, με τη δογματική και την εκκλησιολογική έννοια του όρου. Αυτό τεκμαίρεται τόσο από το Σύμβολο της Πίστεως, το οποίο οι Παπικοί έχουν δυστυχώς αλλοιώσει με την προσθήκη του Filioque, όσο και το ιστορικά τεκμηριωμένο θαύμα της εμφανίσεως του Αγίου Φωτός μόνο στον Ορθόδοξο Πατριάρχη της Αγίας Πόλεως Ιερουσαλήμ.

Λυπούμαι βαθύτατα, διότι επέλεξα αυτόν τον τρόπο της μεθ' Υμών επικοινωνίας! Επί μήνες τώρα παρακολουθώ, μετά βαθυτάτης δε θλίψεως και εν σιωπή, τα εν Ελλάδι θλιβερά γεγονότα της διενέξεως μεταξύ Κληρικών και του Ποιμενάρχου των, τα περί διακοπής της μνημονεύσεως του ονόματος του οικείου Επισκόπου των ή και του Υμετέρου Ονόματος, κ.λπ. Πιεζόμενος, λοιπόν, από τη φωνή της συνειδήσεώς μου, αποφάσισα να λάβω θέση και να ξεκαθαρίσω τα πράγματα κατά την ημετέραν ταπεινήν άποψιν. Οδηγός μου είναι τα λόγια του Ιερού Χρυσοστόμου: «Τα δημοσίως λεγόμενα και πραττόμενα δημοσίως να ελέγχωνται».

Αλλά και ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης μας συμβουλεύει: **«Αν ο προεστώς σου είναι σφαλερός εις την πολιτείαν και τα έργα του, μη τον περιεργάζεσαι. Αν όμως είναι σφαλερός κατά την πίστιν, φεύγε και παραίτησέ τον, όχι μόνο αν είναι άνθρωπος, αλλά εάν άγγελος είναι από τον ουρανόν»** (Άγ. Νικόδημος Αγιορείτης, Περί συνεχούς Μεταλήψεως, σ. 175).

Τέλος και ο Μ. Βασίλειος μας συμβουλεύει: «Πρέπει να δείχνουμε για την Αλήθεια θάρρος, ακόμη κι αν σκανδαλί-ζωνται μερικοί».

(Περισσότερα: https://xristianorthodoxipisti.blogspot.gr/2013/05/blogpost_27.html).

Παναγιώτατε,

Εθεώρησα χρέος μου να Σας εκθέσω δημοσίως τις παρα-πάνω σκέψεις μου, βαθυσεβάστως δε να Σας παρακαλέσω:

1. Να επανεξετάσετε δίχως περαιτέρω αναβολήν τη σχετική Απόφαση της Κρήτης, άλλως

με σταθερή πορεία οδηγούμεθα σε νέο Σχίσμα εντός των κόλπων της Ορθοδοξίας μας.

2. Να παύσετε αμέσως τις διώξεις των διατυπωσάντων αντιρρήσεις Κληρικών, Μοναχών και Πιστών τέκνων της Εκκλησίας μας (βλ. και την περίπτωση των 100 Μοναχών και Ασκητών του Αγ. Όρους), και

3. Να δώσετε οδηγίες στους Προκαθημένους των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών, στους Αρχιερείς του κλίματος των λεγομένων Νέων Χωρών κλπ., ώστε να προετοιμάζονται για μια νέα, πραγματικά δε Αγία και Μεγάλη, Σύνοδο των Μακαριωτάτων Προκαθημένων των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκ-κλησιών, ενώπιον της Οποίας θα τεθεί για επανεξέταση εκ νέου το ζήτημα «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» και «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ»!

4. Εν κατακλείδι Σας πληροφορώ, ότι η σεπτή Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος κατά την τακτική Συνέλευση Αυτής (Μάϊος 2016) ασχολήθηκε με το ζήτημα εκτενώς, αποφάνθηκε δε, ότι τόσοι οι Παπικοί, όσοι και οι Διαμαρτυρόμενοι ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»! Απλώς εντάσσονται στις «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ»!

5. Δυστυχώς η για τη Σύνοδο της Κρήτης ορισθείσα Αντιπροσωπεία της Εκκλησίας μας ΥΠΕΡΕΒΗ τα όρια της δοθείσης εξουσιοδοτήσεως, «γυμνή τη κεφαλή» δε καταφρόνησε και καταπάτησε την Απόφαση της Ολομελείας του Σώματος.

Ταύτα μετά βαθυτάτου μεν σεβασμού, αλλ' εν ταυτώ και της εν Χριστώ παρρησίας, εθεώρησα χρέος μου να εκθέσω προς Υμάς, επί δε τούτοις διατελώ

Ελάχιστος εν Χριστώ Αδελφός
+ Ο ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

<http://www.vimaorthodoxias.gr/eipan/kalavriton-amvrosios-ston-ik-patriarchi-odigoumaste-se-schisma-stamatiste-tis-dioxis/>